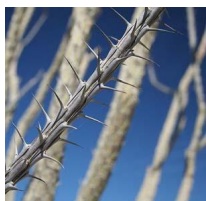

Không có sáo nào không có n thi t

Tác Giả: Nguy&#n H&#ng Qu&#c

Thứ Năm, 10 Tháng 11 Năm 2011 06:07

Không táo bạo, không th&# sáng t&# o.

Trong văn h&#c, ng&#i ta hay nói đ&#n chuy&#n “cái tâm” c&#a ng&#i c&#m bút v&#i hai đ&#c đ&#m n&#i b&#t: thành th&#c và khiêm t&#n.

Tôi không ph&#nh&#n c&#s&# thành th&#c l&#n s&# khiêm t&#n đ&#u là nh&#ng đ&#c tính quý và hi&#m c&#a con ng&#i, trong cu&#c đ&#i. Tuy nhiên, nh&#ng gì quý trong cu&#c đ&#i không h&#n đã quý trong văn ch&#ng. Trong văn ch&#ng, nh&#t là trong quá trình sáng t&#o (ch&# không ph&#i quá trình tích lu&#, chu&#n b&# hay công b&# tác ph&#m), khiêm t&#n có khi là m&#t tính x&#u: nó ch&# làm cho ng&#i c&#m bút e d&#, không dám đi đ&#n t&#n cùng s&# sáng t&#o, ch&# len lét đi sau các b&#c đàn anh, n&#ng mãi d&#i bóng nh&#ng cây c&# th&# trên “văn đàn”. Tôi thích Nh&#t Linh, Nguy&#n Tu&#n, Xuân Di&#u hay Hàn M&#c T&# th&#i 1932-45 cũng nh&#, ph&#n nào, Mai Th&#o và Thanh Tâm Tuy&#n th&#i Sáng T&#o vào gi&#a th&#p niên 1950 và m&#t s&# ng&#i khác, sau này, &#ch&# h&# bi&#t kiêu ng&#o m&#t cách sang tr&#ng.

Tôi thêm m&#y ch&# “m&#t cách sang tr&#ng” sau t&# “kiêu ng&#o” là vì trên th&#c t&# có r&#t nhi&#u ng&#i kiêu ng&#o mà không sang tr&#ng: h&# làm ra v&# kiêu ng&#o mà l&#i l&#m lét d&#m quanh, ch&# đ&#i s&# h&#ng &#ng c&#a ng&#i khác hay v&#a b&#n l&#n v&#i chính mình nh&# đang làm m&#t đ&#u gì không ph&#i. Mà không ph&#i th&#t. H&# t&# bi&#t s&# kiêu ng&#o c&#a h&# ch&# là m&#t s&# gi&# v&#. T&# thâm tâm, h&# không đ&# t&# tin đ&# kiêu ng&#o nh&# th&#. H&# làm &#n ào, khoa tr&#ng nh&# m&#t đ&#a bé khóc nh&# đ&# đ&#c b&# m&# chú ý t&#i mà thôi. Trong khi đó, cái tôi g&#i là “s&# kiêu ng&#o sang tr&#ng” tr&#c h&#t là m&#t s&# khinh th&#ng t&#p th&# và truy&#n th&#ng đ&# dám đi m&#t mình vào con đ&#ng riêng c&#a mình. H&# sang tr&#ng ch&# y&#u là vì h&# dám đi m&#t mình, dám đ&#ng m&#t mình, dám m&#t mình thách th&#c v&#i t&#t c&# m&#i th&# th&#m quy&#n hi&#n có, m&#i th&# thói quen t&#ng mu&#n đ&#i c&# th&# t&#n t&#i mãi.

V&#s&# thành th&#c, cũng th&#. Cũng r&#t đáng ng&#. Tr&#c h&#t, nên đ&# ý là không ai đ&#t ra v&#n đ&# này v&#i nh&#ng ng&#i ho&#t đ&#ng trong các ngành ngh&# thu&#t khác, nh&# âm nh&#c, h&#i ho&#, nhi&#p &#nh hay đ&#n &#nh, ch&#ng h&#n. Ng&#i ta ch&# đ&#t v&#n đ&# thành th&#c hay không thành th&#c v&#i gi&#i c&#m bút. Nh&#ng làm sao có th&# nói đ&#c là Đ&#ng Tr&#n Côn thành th&#c khi miêu t&# tâm s&# c&#a m&#t ng&#i chinh ph&# hay Nguy&#n Gia Thi&#u thành th&#c khi miêu t&# tâm tr&#ng c&#a ng&#i cung n&#? R&#i làm sao có th&# nói đ&#c là Nguy&#n Du thành th&#c khi miêu t&# tâm lý c&#a Thu&#y Ki&#u khi bán mình hay khi &# l&#u xanh? Có th&# nói đ&#c là Xuân Di&#u, Hàn M&#c T&# và Nguy&#n B&#nh thành th&#c khi làm nh&#ng bài th&# tình r&#t m&#c tha thi&#t, làm rung đ&#ng tâm h&#n c&# hàng tri&#u

Không có sáo bùa nào không cần thi

Tác Giả: Nguyán Háng Quác

Thứ Năm, 10 Tháng 11 Năm 2011 06:07

ngái, trong khi phán lán các mái tình cáa há đáu là nháng chuyán tình táng táng? Chúng ta biát tính chát "nhá thác" hay viác làm cho ngái đác tin là thác không hán đã là mát tiêu chuán chính đá đo láng giá trá mát tác phám văn hác, tuy nhiên, ngay cá khi cháp nhán đáu đó, nháng ngái theo quan đám hián thác chá nghĩa đã làm, trong nháng tráng háp váa ká, chúng ta chá có thá khen là các nhà thá y nháp vai giái, thá thôi. Tác giá nháp vai giái sá làm cho ngái đác có cám giác là thành thác; ngái cá i, cám giác thiáu thành thác, thiáu trung thác chá náy sinh khi tác giá "đóng" cháa đát, cháa đá tài năng đá thuyát phác ngái đác. Bái váy, căn bán là cái tài. Nhá hai câu thá cáa Nguyán Du:

Táng ráng nói thá mà chái

Song le lái đáng lòng ngái i lám thay.

Trong lãnh vác văn hác nghá thuát, mát sá giá vá tài hoa có giá trá hán hán mát sá thành thác váng vá.

Lý do thá hai khián tôi nghi ngá chá tráng đá cao cái "tâm", sá thành thác, chân thác hay trung thác cáa ngái viát, là vì nó làm lách háng cách nhìn cáa chúng ta:

Vái tá cách đác giá, thay vì chá nhìn vào tác phám, chá đác tác phám, vái quan niám "chá tâm kia mái báng ba chá tài", chúng ta lái nhìn lom lom vào tác giá, đái chiáu cuác đái và tác phám cáa hán đá hy váng lán ra đáu vát cáa nháng sá đái trá, mát cách đác có khá năng bián chúng ta trá thành công an thay vì là tri âm, nhá cái đáu ván tháng xáy ra đái nháng chá đác tài.

Vái tá cách tác giá, viác đá cao cái tâm, trên thác tá, tháng là mát cái cá đángái ta tránh né mát trách nhiám chính yáu và lán lao hán: viát cho hay. Náu nhìn lái văn hác Viát Nam trong hán náa thá ká váa qua, đác biát gán đây, khi công viác án loát trá thành đá dàng khián ai cũng có thá xuát bán tác phám cáa mình đái i hình thác này hoác hình thác khác, chúng ta có thá tháy ngay, nháng ká hay xá rác và áa báy trên sách báo nhát, nháng ká làm ô nhiám không khí thám má và đá đác cáa thái đái nhiáu nhát tháng là nháng con ngái... đáy thián chí và đáy tinh thán trách nhiám, nháng công dân tát. Tát, nháng bát tài.

Mát lý do náa là, khác vái niám tin ngây thá cáa nhà thá láng mán Pháp, Alfred de Musset, thiên tài á ngay trong trái tim (Ah! frappe-toi le coeur, c'est là qu'est le génie), trên thác tá, đá đán tán cùng sá thành thác, á sâu thám đái đá cái "tâm" cáa mình, nhiáu khi chúng ta chá bát gáp mát thá đá giá, mát bán photocopy nhỏ nhỏ tá cáa nháng tác phám văn hác chúng ta táng đác, táng hác và táng say mê tá thuá còn là hác trò trung hay tiáu hác, trong đó không ít nháng tác phám vá ván, nhám nhí hoác hoàn toàn lái thái. Sá không cáng đáu chút nào náu chúng ta nói ráng háu nhá tát cá nháng nhà văn và nhà thá bát tài đáu... thành thác; tát cá nháng tác phám kém cái đáu đác viát ra mát cách thành thác. Sá thành thác cáa mát thá phó bán. Cáa mát giáng vát nhai lái.

Đác tính lán nhát đái vái mát ngái cám bút, do đó, không phái là thành thác hay khiêm tán mà, theo tôi, chính là sá táo báu.

Không táo báu, không thá sáng táo. Trong nháng lãnh vác khác thì tôi không biát nháng riêng trong lãnh vác văn hác, không có sá táo báu nào là không cán thiát. Trong lãnh vác văn hác, ngái dám xông tháng vào bái rám và gai góc đá lán mò mát lái đi riêng bao giá cũng có trián váng đá xa hán nháng ká khán ngoan phóng mình theo nháng lái mòn có sán. Trong lãnh vác

Không có sáo táo bèo nào không cần thi th

Tác Giả: Nguyễn Hồng Quốc

Thứ Năm, 10 Tháng 11 Năm 2011 06:07

vấn học, xa lộ là tồ lộ. Ở đây người ta chỉ ghi nhận thành tích của những người trèo lên những đỉnh núi cao, dù trèo một cách ỉ ch, khố s, ch m ch p, th m chí, có khi th t b i. Không ai ghi nhận thành tích của những người ngày ngày hai buổi cùng muôn triệu người khác phóng xe trên xa lộ tri phi h g p tại n n.

Ti c thay, r t nh u người c m bút Việt Nam n i ti ng... oan ch vì những tai n n h gánh ch u ch không ph i vì những tài hoa mà h có.